

- 2) Täyttääkö sellaisen jäsenvaltion menettely, jonka omistuksessa rautatieliikenneyritys on ja joka on tosiasiallisesti tässä yrityksessä työskentelevien henkilöiden työnantaja, joka yrittää kiertää näiden työntekijöiden unionin oikeuteen perustuvan oikeuden saada lisäkorvaus Euroopan unionin tuomioistuimen useammassa ratkaisussa (David Hütter, ⁽³⁾ Siegfried Pohl, ⁽⁴⁾ Gotthard Starjakob) toteaman, muun muassa ikään perustuvan syrjinnän perusteella, mikä myös on tunnustettu useammassa kansallisen tuomioistuimen päätöksessä, muun muassa Oberster Gerichtshofin päätöksessä (8 ObA 11/15y), ja jonka se puhtaasti verotuksellisista syistä yrittää taannehtivilla lain muutoksilla vuosina 2011 ja 2015 poistaa, unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä vahvistetut edellytykset tämän jäsenvaltion unionin oikeuden mukaisesta vastuusta, erityisesti edellytyksen riittävän ilmeisestä unionin oikeuden rikkomisesta, kuten unionin tuomioistuimen useammalla ratkaisulla (David Hütter, Siegfried Pohl, Gotthard Starjakob) tulkitseman direktiivin 2000/78/EY 2 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä 1 artiklan kanssa, rikkomisesta?

⁽¹⁾ EYVL 2000, L 303, s. 16.

⁽²⁾ C-417/13, EU:C:2015:38.

⁽³⁾ Tuomio C-88/08, EU:C:2009:381.

⁽⁴⁾ Tuomio C-429/12, EU:C:2014:12.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Giudice di pace di Taranto (Italia) on esittänyt 8.9.2016 –
Rikosoikeudenkäynti Antonio Semeraroa vastaan**

(Asia C-484/16)

(2016/C 428/12)

Oikeudenkäyntikieli: *italia*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Giudice di pace di Taranto

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Antonio Semeraro

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko rikoksen uhrien oikeuksia, tukea ja suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä neuvoston puitepäätöksen [2001]/220/YOS korvaamisesta 25.10.2012 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä [2012]/29/EU, ⁽¹⁾ joka on saatettu osaksi Italian kansallista oikeusjärjestystä 15.12.2015 annetulla asetuksella (decreto legislativo) nro 212 (G.U., Serie Generale nro 3, 5.1.2016), ja erityisesti sen johdanto-osan 9, 66 ja 67 perustelukappaleita sekä 2 artiklan 1 kohdan a alakohtaa tulkittava SEUT 83 artiklan ja Italian perustuslain 2 ja 3 §:n sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49, 51, 53 ja 54 artiklan kannalta tarkasteltuina siten, että se on esteenä rikosoikeudellisten säädösten koonnoksen (codice penale) 594 §:ssä tarkoitettun teon dekriminalisoinnille, josta säädetään 15.1.2016 annetun asetuksen nro 7 (decreto legislativo) [1] §:ssä ja sitä seuraavissa pykälissä?

⁽¹⁾ EUVL 2012, L 315, s. 57.

**Valitus, jonka Telefónica S.A. on tehnyt 11.9.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto)
asiassa T-216/13, Telefónica v. komissio, 28.6.2016 antamasta tuomiosta**

(Asia C-487/16 P)

(2016/C 428/13)

Oikeudenkäyntikieli: *espanja*

Asianosaiset

Valittaja: Telefónica S.A. (edustajat: asianajajat J. Folguera Crespo ja P. Vidal Martínez)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin tuomioistuinta

- kumoamaan tuomion ja päätöksen ⁽¹⁾ toisessa valitusperusteessa esitetyillä perusteilla ja toteamaan, ettei Telefónican menettelyssä ollut kyse tarkoitukseen perustuvasta kilpailunrajoituksesta
- toissijaisesti kumoamaan tuomion ensimmäisessä valitusperusteessa esitetyillä perusteilla ja palauttamaan asian unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi, jotta tämä toteuttaa todistajien kuulemisen, josta se kieltäytyi, ja lausuu aineellisesti Telefónican unionin yleisessä tuomioistuimessa nostamasta kumoamiskanteesta ottaen huomioon todistajien kuulemisen tulokset
- tai ainakin kolmannessa valitusperusteessa esitetyillä perusteilla
 - kumoa tuomiolauselman 1 kohdan
 - toteaa, että Telefónican menettely oli vähemmän vakavaa ja että kolmannessa valitusperusteessa mainitut lieventävät seikat ovat olemassa ja
 - määrittää sakon määrän alennusprosentin, joka johtuu tästä vähemmän vakavasta menettelystä ja lieventävistä seikoista mainitussa valitusperusteessa todetun mukaisesti
- velvoittaa komission korvaamaan Telefónicalle sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että tässä unionin tuomioistuimessa käydyssä oikeudenkäyntimenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- hyväksyy tämän kirjelmän pituuden, joka ylittää hieman unionin tuomioistuimen käytännön ohjeissa suositellun pituuden, ottaen huomioon asian taloudellisen merkityksen valittajalle sekä esitettyjen väitteiden ja niiden perusteluiden monitahoisuuden.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan ja 48 artiklan 2 kohdan sekä unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 68 artiklan rikkominen aliarvioimalla pyydetyn todistajien kuulemisen merkitystä. Sen vuoksi, että unionin yleinen tuomioistuin kieltäytyi kuulemasta todistajia, Telefónica ei voinut puolustaa itseään, koska siltä evättiin olennainen ja asian ratkaisemisen kannalta määräävä todistelukeino. Unionin yleisen tuomioistuimen toiminnasta voidaan esittää neljä perustavanlaatuaista arvostelua: i) teleologinen ristiriitaisuus, ii) todistustaakan kohtuuttomuus, iii) todistajien kuulemisen tulosten ennakoiminen ja iv) arvioinnin epätasapainoisuus.
2. SEUT 101 artiklan rikkominen, joka johtuu tarkoitukseen perustuvaa kilpailunrajoitusta koskevan oikeuskäytännön ja perusteluperiaatteen ja syyttömyysolettaman periaatteen virheellisestä soveltamisesta.

Toissijaisesti

3. Arviointivirhe sen osalta, että rikkominen oli vähemmän vakavaa ja että Telefónican menettelyä koskevat lieventävät seikat ovat olemassa. Telefónica katsoo, ettei unionin yleinen tuomioistuin ottanut arvioinnissaan huomioon lisäseikkoja, jotka osoittavat menettelyn olleen vähemmän vakavaa ja joiden perusteella komission määräämää lisäsakkoa olisi pitänyt alentaa.

⁽¹⁾ SEUT 101 artiklan mukaisesta menettelystä (asia COMP/39.839 – Telefónica/Portugal Telecom) 23.1.2013 tehty komission päätös C(2013) 306 final.